

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ
ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ & Μ. ΒΡΕΤΑΝΝΙΑΣ

ECUMENICAL PATRIARCHATE
ARCHDIOCESE OF
THYATEIRA & GREAT BRITAIN

ΛΟΓΟΣ ΚΥΡΙΟΥ
THE WORD OF OUR LORD

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΜΑΤΘΑΙΟΥ
12 Ιουλίου 2020
Ἔχος δ' Ἀριθμ. 28

5th SUNDAY OF MATTHEW
12 July 2020
4th Mode. No. 28

Πρόκλου & Ἰλαρίου μαρτύρων, Βερονίκης τῆς αἰμορροούσης, Παΐσιου δόσιον τοῦ Ἁγιορείτου
Proclus & Hilarion Martyrs, Veronica, Paisius of Mount Athos

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Ρωμ. ι', 1-10

Αδελφοί, ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας καὶ ἡ δέησις ἡ πρὸς τὸν θεὸν ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν. Μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζῆλον θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν. Ἄγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην ζητοῦντες στήσαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν. Τέλος γὰρ νόμου Χριστὸς εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστεύοντι. Μωϋσῆς γὰρ γράφει τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ τοῦ νόμου, ὅτι ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς. Ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη οὕτως λέγει, Μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν; - τοῦτ' ἔστιν Χριστὸν καταγαγεῖν - ἢ, Τίς καταβήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον; - τοῦτ' ἔστιν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν. Ἀλλὰ τί λέγει; Ἐγγύς σου τὸ ῥῆμά ἐστίν, ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου· τοῦτ' ἔστιν τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὃ κηρύσσομεν· ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ στόματί σου κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ· καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν.

EPISTLE READING

Rom. 10: 1-10

Brethren, my heart's desire and prayer to God for Israel is that they may be saved. I bear them witness that they have a zeal for God, but it is not enlightened. For, being ignorant of the righteousness that comes from God, and seeking to establish their own, they did not submit to God's righteousness. For Christ is the end of the law, that every one who has faith may be justified. Moses writes that the man who practices the righteousness which is based on the law shall live by it. But the righteousness based on faith says, Do not say in your heart, «Who will ascend into heaven?» (that is, to bring Christ down) or «Who will descend into the abyss?» (that is, to bring Christ up from the dead). But what does it say? The word is near you, on your lips and in your heart (that is, the word of faith which we preach); because, if you confess with your lips that Jesus is Lord and believe in your heart that God raised him from the dead, you will be saved. For man believes with his heart and so is justified, and he confesses with his lips and so is saved.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Ματθ. η', 28-34 - θ', 1

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντος τῷ Ἰησοῦ εἰς τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν ὑπήντησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης. καὶ ἰδοὺ ἔκραξαν λέγοντες· τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ; ἦλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσει ἡμᾶς; ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη. οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτὸν λέγοντες· εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἐπίτρεψον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὑπάγετε. οἱ δὲ ἐξελθόντες ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων· καὶ ἰδοὺ ὤρμησε πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων κατὰ τοῦ κρημοῦ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασι. οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον, καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν πάντα καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων. καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ Ἰησοῦ, καὶ ἰδόντες αὐτὸν παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῆ ἀπὸ τῶν ὀρίων αὐτῶν. Καὶ ἐμβὰς εἰς πλοῖον διεπέρασε καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

GOSPEL READING

Matt. 8: 28-34 ; 9: 1

At that time, when Jesus came to the country of the Gergesenes, two demoniacs met him, coming out of the tombs, so fierce that no one would pass that way. And behold, they cried out, «What have you to do with us, O Son of God? Have you come here to torment us before the time?» Now a herd of many swine was feeding at some distance from them. And the demons begged him, «If you cast us out, send us away into the herd of swine.» And he said to them, «Go.» So they came out and went into the swine; and behold, the whole herd rushed down the steep bank into the sea, and perished in the waters. The herdsmen fled, and going into the city they told everything, and what had happened to the demoniacs. And behold, all the city came out to meet Jesus; and when they saw him, they begged him to leave their neighborhood. And getting into a boat he crossed over and came to his own city.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΟΣ

Στό σημερινό Ευαγγέλιο, βλέπουμε τόν Κύριό μας στή χώρα τῶν Γεργεσηνῶν. Αὐτή ἡ χώρα ἦταν μάλλον ἕνα τόπος ἀμαρτίας, ὅπου οἱ κάτοικοι ἀγνοοῦσαν τούς νόμους τοῦ Μωϋσῆ. Σάν συνέπεια, πολλοί Ἰουδαῖοι ἀπό τίς γειτονικές χώρες ἐλκυόταν ἀπό τόν τόπο ἐκεῖνο γιά νά πραγματοποιήσουν ἄνομες πράξεις. Μέ ἄλλα λόγια, ζοῦσαν σύμφωνα μέ τόν Νόμο στήν δική τους χώρα, ἐνῶ πήγαιναν καί στήν χώρα τῶν Γεργεσηνῶν ὅπου εἶχαν τήν ἐλευθερία νά κάνουν ὅ,τι ἐπιθυμοῦσαν. Γιά αὐτό τόν λόγο βλέπουμε τούς κατοίκους νά τρέφουν χοίρους, παρ' ὅλο πού γιά τούς Ἰουδαίους ἦταν αὐστηρά ἀπαγορευμένο νά τρῶνε χοιρινό. Λόγω τῶν πολλῶν ἀμαρτιῶν, αὐτή ἡ περιοχή εἶχε κυριευθεῖ ἀπό τούς δαίμονες, καί γι' αὐτό τό λόγο βρίσκουμε δύο ἀνθρώπους βαριά δαιμονισμένους ἐδῶ.

Μόλις οἱ δαιμονισμένοι βλέπουν τόν Χριστό, ἀμέσως φωνάζουν «Τί ἔχεις νά κάνεις μέ μᾶς;» καί «ἦλθες νά μᾶς βασανίσεις πρὶν τήν ὥρα μας;» Βλέπουμε τήν σύγχυση μέσα

στήν όποία οί δαίμονες ζούνε. Ή ύπαρξή τους περιλαμβάνει τήν ύπερηφάνεια καί τόν φόβο. Ρωτώντας τόν Χριστό έάν έχει έλθει νά τούς βασανίσει, στήν ούσία ρωτάνε έάν έχει έλθει γιά νά τούς έμποδίσει από τό νά βασανίζουν έμάς. Ή ύπαρξή τους εΐναι τόσο άνυπόφορη, πού ή μόνη παρηγοριά τους εΐναι νά μάς κάνουν έμάς νά ύποφέρουμε.

Μετά ρωτοϋν τόν Χριστό καί ζητοϋν νά τούς αφήσει νά μποϋν μέσα στους χοίρους, οί όποιοι άμέσως πέφτουν από τόν γκρεμό καί κυριολεκτικά αύτοκτονοϋν. Έτσι βλέπουμε πώς τό κακό φέρνει τήν καταστροφή, αλλά καί έπίσης πώς οί δαίμονες δέν έχουν τήν έξουσία νά μάς σκοτώσουν αλλά μόνο νά μάς βασανίζουν. Οί βοσκοί φεύγουν καί λένε στους κατοίκους τής περιοχής γιά τό γεγονός. Οί κάτοικοι, όμως, αντί νά ζητήσουν τόν Χριστό νά μείνει μαζί τους, τόν διώχνουν. Αυτό τό κάνουν λόγω τής ένοχής πού αισθάνονται μέσα τους γιά τήν άμαρτωλή ζωή τους καί γιά τά άγαθά πού κέρδιζαν από τήν άμαρτία τών άλλων. Μέσα τους ήξεραν ότι ό θάνατος τών χοίρων ήταν τιμωρία από τόν Θεό γιά τήν άμαρτωλότητά τους. Αντί νά μετανοιώσουν, όμως, καί νά αλλάξουν τήν ζωή τους, προσπαθοϋν νά άρνηθοϋν ότι ό Θεός εΐχε κάτι νά κάνει μέ αυτό τό γεγονός. Προτιμοϋν νά διώξουν τόν Χριστό ό όποιος τούς ύπενθυμίζει τήν άμαρτωλή ζωή τους.

Μποροϋμε νά μάθουμε από τό σημερινό Εϋαγγέλιο. Όταν ζοϋμε μιά ζωή άμαρτωλή, αυτό έχει σαν συνέπεια νά μήν γνωρίζουμε ή νά προσποιούμαστε ότι δέν γνωρίζουμε τό κακό πού δημιουργοϋμε γύρω μας, στήν οίκογένειά μας, στήν κοινωνία. Ό Θεός μάς στέλνει σημάδια, καί πολλές φορές έπιτρέπει συμφορές, γιά νά μάς ξυπνήσει από αυτόν τόν έφιάλτη. Έάν δώσουμε προσοχή στα σημάδια τοϋ Θεοϋ καί μετανοήσουμε, θά πονέσουμε λίγο στήν αρχή, αλλά θά σωθοϋμε. Έάν όμως συνεχίσουμε νά άμαρτάνουμε καί νά άρνούμαστε τό κακό πού κάνουμε, τότε ό πόνος μας θά εΐναι άπεριόριστα πιό μεγάλος καί αιώνιος. Άς προσπαθήσουμε από αυτή τήν ώρα νά αλλάξουμε τήν ζωή μας γιά τό καλύτερο, καί ό Θεός, βλέποντας τήν προσπάθειά μας, θά μάς βοηθήσει στό δρόμο καί θά μάς φέρει όλο καί πιό κοντά στήν άγκαλιά Του.

SERMON ON THE GOSPEL READING

“Brethren, my heart’s desire and prayer to God.”

Not only the opening verse of today’s first reading, from the Holy Apostle’s Letter to the *Romans* (10:1-10), contains the word *heart* but four other verses too. his short reading speaks briefly about the Law, that of the Old Covenant and its relevance for those who have found its true meaning and fulfilment in Christ who proclaimed his coming not to abolish the Law and the Prophets but to fulfil them (*Matt. 5:17*).

When the question of law is raised it will almost certainly at some time or another involve the issue of *letter and spirit*. Conflicts between the *spirit*, that is the essential purpose and meaning of the law, and the *letter*, its formal and rigid implementation, are not always easily resolved and it may be necessary for *oikonomia* (dispensation) and *philanthropia* (loving kindness) to be shown. Might we think of the spirit as those things belonging to the heart and those of the letter to the head and so sometimes the heart should be allowed to rule the head? In truth it would be best when both are in full accord.

Frequently in the Holy Gospels we read of such conflicts and whilst upholding the law, the resolution of a problem involved seemingly disobeying the law, an example is when Christ's actions including healing on the Jewish Sabbath incurred severe criticism from the chief upholders of the Law. After being questioned for allowing his disciples to pick grains of wheat when passing through a field on the Sabbath Jesus responded by saying "*The Sabbath was made for man, and not man for the Sabbath*" and he reminded the Pharisees of notable examples from the Old Testament times (*Mar. 2:23-28*) after which declaring: "*The Son of Man is also Lord of the Sabbath.*"

There will be times when we do not achieve our personal heart's desire and begin to look here and there to discover why, find alternatives and perhaps to blame others or even God for this disappointment until by both heart and mind we recognise the path to which we are truly called even if it turns out to be something quite different from that we first imagined. "*Where your treasure is, there will your hearts be also.*" (*Matt. 6:21*). Jesus said those words to make it clear that earthly treasures must not be our ultimate goal in life for they do not last and are subject to decay but the things of heaven – the treasure to which our hearts belong – is worthy of our desire and is eternal.

In his sermon - *The Divine Liturgy: the Window of Heaven* - Archimandrite Aimilianos, formerly abbot of the monastery of Great Meteoron and the Monastery of Simonopetra in Mount Athos, wrote the following: "We find ourselves in church. As we've said, it is the most suitable place from which to look at heaven. But where is the window? How do we open it? The answer is simple. The window is the Divine Liturgy which we are celebrating. We aim to turn our eyes toward spiritual things. Let us therefore turn our soul to the Holy Spirit, and let us ask him to shine his light on the darkness of our thoughts. When he does, we will be able to feel, to believe, to understand, and make our own, everything which is said and done during the Divine Liturgy."

In this we *lift up our hearts* and can have no greater hearts desire, especially when we have for a while been deprived of so great a blessing, gathering in penitence and thanksgiving. Glory to God!

Oeconomos Nikitas Lantsbery

Archdiocese of Thyateira & Great Britain, 5 Craven Hill, London W2 3EN
Tel.: 020 7723 4787. Fax: 020 7224 9301. E-mail: mail@thyateira.org.uk . Website: www.thyateira.org.uk

Printed by Athina Press